

[Christmas Møller.]

han er, for det ved enhver, at det er den Slags Bemærkninger, man anvender i det Øjeblik, man synes, Livet er gaaet en imod.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte en Del Bemærkninger om Skatterne, hvori vi er enige, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det er fuldkommen rigtigt, naar han siger, at Kampen om Ejendomsskatterne ikke er endt; den er heller ikke endt for vort Vedkommende; den er begyndt! Ser vi paa Ejendomsskatternes Stilling her i Landet, har der været en fortsat Stigning i dem lige til Overenskomsten mellem Regeringspartierne og os, hvor der for første Gang blev slaaget Hul i dem med de 3 Mill. Kr.s Nedsættelse, som fandt Sted.

Og naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om, at vi dog maa have Ejendomsskatterne til Sognekommunerne fikseret paa samme Maade som til Bykommunerne, maa jeg virkelig have Lov til at spørge det ærede Medlem: Hvem har Ansvaret for de sognekommunale Skatter her i Landet? Hvem har Ansvaret for de amtskommunale Skatter? Hvem har Ansvaret for, at der intet skete paa dette Omraade i 1926—29? Var det, fordi vi var uvillige? Enhver ved, at det ærede Medlem Hr. Fibiger, som havde med de Sager at gøre, var parat til i Udvalget at ordne denne Sag, men enhver ved ogsaa, hvorfor der ikke kom noget ud af det.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har derfor fuldkommen Ret i, at Kampen om Ejendomsskatterne og deres retfærdige Lettelse ikke er endt, vi staar ved Begyndelsen, og det konservative Folkeparti kan rose sig af at være det Parti, som, uden at man fik Støtte fra det andet Oppositionsparti, fik Ejendomsskatterne sat ned en Overgang paa et vigtigt Omraade.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal videre sagde om alle de Forslag, som Venstre havde stillet, bl. a. det om Ejendomsskatterne, at det var de Krav, som i Lørdags blev stemt ned her i Tinget af de tre Partier, der har dannet den nye politiske Alliance — ja, saa kan man jo agitere saaledes, men man kan ikke gøre det med Rette, naar det udtrykkelig fra min Side, inden Afstemningen fandt Sted, blev sagt, at Afstemningen om de enkelte Ændringsforslag naturligvis maatte ses i Belysning af, at vi havde indgaaet en Overenskomst som et samlet Hele, der ikke lod sig ændre. Hvis man f. Eks. havde stillet det Ændringsforslag, at man skulde have en aktiv Handelspolitik, maatte vi, hvis

vi vilde opfylde Overenskomsten redeligt, have stemt ogsaa det Ændringsforslag ned, fordi det kun var stillet for at ødelægge Overenskomsten. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal eller andre af Partiet Venstres Medlemmer, som eventuelt vil tage Ordet, om de ikke vilde bære sig ad paa nøjagtig samme Maade, og hvis jeg vilde bruge Tingets Tid dertil, kunde jeg paavise Eksempel paa Eksempel, hvor man har gjort det nøjagtigt paa tilsvarende Maade.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal om Statshusmandsbrugene og sagde, at de var ikke billige, de var nogle af de mest forgældede Brug, vi havde her i Landet. Det kan vi jo ogsaa hurtigt blive enige med det ærede Medlem om, og jeg kan ogsaa blive enig med det ærede Medlem om, at vi har forsøgt at indskrænke Oprettelsen af nye Statshusmandsbrug. Jeg husker en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, som omtrent ordret blev gentaget af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at man kunde faa alle de Penge til Oprettelse af Statshusmandsbrug, man vilde, saa naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu vil gaa over til den Betragtning, at de er ikke billige, og at de har Gæld meget højt op, saa siger jeg til det ærede Medlem, at hvis han ogsaa der vil støtte os i, at man ikke skal lave saa mange Statshusmandsbrug i Fremtiden, saa vil det ærede Medlem være velkommen hertil.

Til den højtærede Statsminister vil jeg om Landbrugets Skattebyrde gerne yderligere sige dette: Det, der med saa stor Styrke har begrundet Kravet om, at Landbrugets Skatter skulde nedsættes, er efter min Opfattelse dette, at der er den store principielle Forskel mellem den faste Ejendomsskat og til Dels Formueskatten, men navnlig den faste Ejendomsskat paa den ene Side, og Indkomstskatten og de indirekte Afgifter paa den anden Side, at den faste Ejendomsskat bundfælder sig i Ejendommens Værdi, saaledes at den ved Siden af at tage Skatteydernes Penge ogsaa virker økonomisk ind paa selve hans Formuesforhold ved Paalæg eller ved Lettelse. Og efter at Ejendommene er blevet mindre værd, og man hævder, at man staar overfor et Prisfald her, er Forholdet dette, at en Ejendomsbeskatning af det tredobbelte af, hvad vi havde i 1914, ikke er begrundet i de faktiske tilstedeværende økonomiske Forhold i Landet.

Vi vil jo nu faa dette og ogsaa andre Spørgsmaal undersøgt, og vi vil da for vort Vedkommende kun sige dette, at vi vil natur-